

Bilag til f. t. l. vedr. våbenloven

(Sanctions) Order xxxx« har været i høring og forventes at træde i kraft ultimo 2003.

Udkastet indeholder blandt andet regler om handel med og formidling af militært og paramilitært udstyr mellem tredjelande.

Udkastet bestemmer, at det er forbudt uden tilladelse

- 1) at erhverve eller afhænde eller påtage sig at erhverve eller afhænde nævnte udstyr,
- 2) at arrangere eller forhandle eller påtage sig at arrangere eller forhandle en aftale om en sådan erhvervelse eller afhændelse, eller
- 3) at foretage nogen handling eller påtage sig at foretage nogen handling, som er beregnet på at fremme foranstaltningen eller forhandlingen af en aftale om erhvervelse eller afhændelse af nævnte udstyr,

når man ved eller har grund til at tro, at erhvervelsen/afhændelsen eller aftalen herom vil eller kan resultere i, at udstyret flyttes fra ét tredjeland til et andet.

Forbuddet gælder (kun), hvis handlingen eller en del af handlingen er foretaget i Storbritannien og gælder ikke varer, der befinder sig i Storbritannien, medmindre de er i transit.

Det fremgår af bemærkningerne til udkastet, at punkt 1 er møntet på personer, der (på et tidspunkt i forløbet) har eller tilsigter at få ejerskab til det omhandlede udstyr, mens punkt 2 er møntet på mellemmand/formidlere.

Det fremgår endvidere udtrykkeligt af udkastet, at punkt 2 og 3 ikke gælder personer, hvis eneste engagement i forhold til erhvervelsen/afhændelsen er at yde eller indvillige i at yde

- a) transport,
- b) finansiering eller finansielle ydelser,
- c) forsikring eller
- d) generel annoncering eller reklame.

I henhold til bemærkningerne til udkastet agter man ud over »standard individuelle tilladelser« og »åbne individuelle tilladelser« at udstede »åbne generelle handelstilladelser«, som vil dække handel mellem udvalgte lande med alle andre varer end torturudstyr, landminer, langtrækkende missiler og dele hertil. En sådan generel tilladelse vil i henhold til bemærkningerne omfatte handel mellem ethvert oprindelsesland (bortset fra Irak, Zimbabwe eller individer, som er omfattet af Al Qaida og Taliban sanktioner) og enhver destination i EU, USA, Canada, New Zealand, Australia, Japan, Norge eller Island samt handel fra sidstnævnte lande til enhver de-

stination, som Storbritannien ikke er forpligtet til/har påtaget sig at afskære eller begrænse eksport til. Den generelle tilladelse vil dog ikke finde anvendelse, hvis indehaveren af tilladelsen ved eller af regeringen er blevet oplyst om, at den pågældende transaktion vil være i strid med enten eksport- eller importreglerne i henholdsvis eksport- og importlandet.

6.3. Sammenfatning

Kun to lande (Tyskland og Belgien) ud af de adspurgte (EU-landene, Norge, Canada og USA) har regulering af transport af våben mellem tredjelande. I Belgien er våbentransport omfattet af regler om våbenformidling, mens våbentransport i Tyskland er reguleret separat. En række af de øvrige lande har regler om våbenformidling, som ikke omfatter rene transportydelser.

7. Arbejdsgruppens overvejelser

I øjeblikket er transport af våben mellem tredjelande efter dansk ret kun begrænset af juridisk bindende FN-våbenembargoer i henhold til FN-Pagtens kapitel VII, som er implementeret i dansk ret ved kongelig anordning, jf. afsnit 2.3.1. Herudover kan der – forudsat at gældende regler om transport af farligt gods mv. er overholdt, jf. afsnit 2.5. – frit transporteres våben mellem tredjelande.

En regulering af området skal som minimum sikre, at de internationale forpligtelser, der påhviler Danmark, overholdes.

Nedenfor er beskrevet de overvejelser, som arbejdsgruppen har gjort sig vedrørende opfølgningen på de internationale våbenembargoer.

Endvidere er der redegjort for arbejdsgruppens overvejelser om de ændringer, der bør gennemføres i anledning af de krav, der følger af FN's våbenprotokol.

Arbejdsgruppen har overvejet, om der herudover er behov for yderligere regulering af våbentransporter mellem tredjelande. Oplysningerne om omfanget af våbentransport mellem tredjelande med dansk deltagelse og oplysningerne om, hvorfra og hvortil transporterne går, er behæftet med en betydelig usikkerhed, jf. afsnit 4. I hvert fald for så vidt angår søtransport må der imidlertid antages at være tale om transport af et ikke ubetydeligt omfang.

En del af disse transporter må antages at vedrøre militært materiel, som enten det danske for-